

Курилюк Левко Васильович

Кандидат геолого-
мінералогічних наук,
академік УНГА,
фахівець у сфері
геології нафти і газу

Народився 29 листопада 1941 р. у с. Стецева Снятинського району на Івано-Франківщині.

Упродовж 1958–1963 рр. навчався на геологічному факультеті ЛДУ ім. І. Франка. Після закінчення університету розпочав трудовий шлях на посаді геолога Сункарської геолого-знімальної партії Алтайської експедиції Східноказахстанського геологічного управління. Протягом 1963–1965 рр. служив в армії.

Після демобілізації з 1966 до 1976 р. Л. В. Курилюк пройшов шлях від геолога, старшого геолога комплексної тематичної партії до начальника геологічного відділу і керівника тематичної групи тресту «Чернігівнафтогазрозвідка».

У 1974 р. захистив кандидатську дисертацію «Тектонічні умови нафтогазоносності північно-західної частини ДДЗ».

Упродовж 1976–1980 рр. Левко Васильович перебував у службовому відрядженні в Афганістані, де обіймав посаду старшого геолога групи з підрахунку запасів нафти і газу за контрактом радянських геологів-нафтовиків. Брав участь у розвідці та

геолого-економічної оцінці покладів вуглеводнів на півночі республіки, зокрема родовищ Кашкарі, Джангалі-Колон.

Протягом 1980–1990 рр. він працював начальником геологічного відділу, головним геологом тематичної партії з геологічних досліджень, головним геологом (1983–1990) ДГО «Чернігівнафтогазгеологія». За його активною участю були відкриті і розвідані Яблунівське, Андріяшівське, Рудівсько-Червонозаводське НГКР й інші родовища у північно-західній частині ДДЗ.

У 1990–1992 рр. Л. В. Курилюк був заступником директора УкрДГРІ, а з 1992 до 2001 р. перебував на державній службі. Обіймав посади заступника начальника Державного комітету з геології і використання надр (1992–1993), начальника Головного управління нафти і газу (1993–1999). Потім працював провідним спеціалістом управління геоконтролю, начальником відділу розвитку геологорозвідувальних робіт у Департаменті геології Міністерства екології і природних ресурсів України. Брав участь у створенні Національної програми «Нафта і газ України до 2010 р.».

У 2001–2003 рр. Левко Васильович очолював департамент нафти і газу НАК «Надра України».

В останні роки життя він продовжував плідно працювати на посадах старшого наукового співробітника ДП «Науканафтогаз» НАК «Нафтогаз України» і провідного геолога ЗАТ «Концерн «Надра».

У доробку вченого — понад 80 наукових праць, присвячених проблемам тектоніки і нафтогазоносності палеозойських відкладів, пошуків перспективних ділянок на нафту та газ у ДДЗ, пошуку пасток неструктурного типу.

Він — лауреат Державної премії УРСР в галузі науки і техніки. Нагороджений медаллю ім. В. І. Лучицького й іншими галузевими відзнаками. Йому присвоєно звання «Почесний розвідник надр».

Помер 25 листопада 2007 р.

Куровець Ігор Михайлович

Кандидат геолого-
мінералогічних наук,
член-кореспондент УНГА,
фахівець у сфері геології та
геофізики корисних копалин

Народився 18 грудня 1953 р. у м. Львів.

У 1976 р. здобув освіту за спеціальністю «Геофізичні методи пошуків і розвідки родовищ корисних копалин», закінчивши ІФІНГ, та почав працювати інженером в ІГ і ГГК АН УРСР. У цій науковій установі Ігор Михайлович пройшов шлях до завідувача відділу проблем нафтової геофізики (з 2000 р.).

У 1987 р. в УкрНДГРІ захистив кандидатську дисертацію.

До сфери наукових інтересів І. М. Куровця належать пошуки та розвідка родовищ нафти і газу, дослідження петрофізичних властивостей колекторів вуглеводнів, створення фізико-геологічних основ та технологій нових методів геофізики для діагностики складнопобудованих колекторів, зокрема карбонатних і тріщинуватих, прогнозування геологічного розрізу нафтогазоносних відкладів (розробка теорії й методики геологічної інформативності геофізичних характеристик гірських порід, методів нетрадиційної обробки даних свердловинної геофізики і їх комплексування з матеріалами сейсмозрозвідки),

вивчення тектонічної порушеності геологічного розрізу тощо.

Вчений брав участь у проведенні петрофізичної типізації та створенні еталонних геолого-геофізичних моделей основних продуктивних комплексів Східного та Західного нафтогазоносних регіонів України, а також розробці моделі формування вторинної пористості в карбонатних і теригенних відкладах, на основі якої було запропоновано методику виділення та діагностики складнопобудованих колекторів у карбонатних і теригенних розрізах. Долучався до дослідження перспектив нафтогазоносності сланцевих формацій України. Він активно співпрацює з виробничими організаціями нафтогазового комплексу України: НАК «Нафтогаз України», ДК «Укргазвидобування», ВАТ «Укрнафта», ДГП «Укргеофізика».

Ігор Куровець — учасник міжнародних проектів, які здійснюються з науковцями Державного геологічного інституту Польщі та Інституту геологічних наук Польської академії наук, з вивчення геологічної будови прикордонних територій та дослідження перспектив їх нафтогазоносності. У 2001–2003 рр. керував виконанням проекту УНТЦ «Розробка апаратурно-методичного комплексу динамічної магніторозвідки для пошуків родовищ нафти і газу», який фінансував уряд США.

Він був делегатом міжнародних конференцій та симпозіумів в Іспанії, Нідерландах, Росії, Німеччині, Польщі, Данії, США. Є автором більше 100 наукових праць.

І. М. Куровець — член Спілки геологів України, Наукового товариства ім. Т. Г. Шевченка, Американської спілки геофізиків-розвідувальників (SEG), Європейської асоціації вчених і інженерів-геологів та геофізиків (EAGE), редколегії журналу «Геологія і геохімія горючих копалин».

Нагороджений медалями ім. В. І. Лучицького, «Почесний розвідник надр України», срібним знаком Спілки геологів України.